

Albă ca Zăpada, cu pitici mai mari, mai mici

Teatrul German de Stat din Timișoara are și spectacole pentru copii. Inspirată opțiune, întrucât sala este asaltată la fiecare matineu de micii spectatori într-un număr care acoperă și două reprezentații. Sigur că nu ei citesc supratitrarea, ci mai degrabă părinții care i-au îndrumat spre grădinițe și școală cu limba germană. Interesant e că dialogul spontan al sălii cu scena se petrece deseori în limba română. Mai cu seamă când în fața lor se joacă ***Albă ca Zăpada și cei șapte pitici***.

Montarea aparține tinerei actrițe Simona Vintilă. Nu e la prima montare, dar și de data aceasta ea își dovedește nu doar afinitățile cu lumea copiilor, ci și pricepera regizorală pentru acest gen de spectacole care au în vizor, în mod special, implicarea năvășilor care pot da repede semne de plictiseală. Așa că povestea, în simplitatea ei, se derulează în ritm destul de alert, cu schimbări de scene și imagini care întrețin și provoacă așteptările întâmplării, dar și atrag copiii în „oaze” de bucurie și haz ale jocului. Tocmai când farmecul pare a se instala, intervine acțiunea cu fețele ei provocatoare, care îi trezesc din nou pe cei din sală. Regia este însoțită de muzica lui Ilie Stepan, creată pentru un *musical* atrăgător și exuberant nu doar pentru copii, ci și pentru maturi, prin nostalgică efuziune spre vârsta inocenței și a ludicului. Sincretismul între joc, imagine și cântare produce preaplinul stării de iluzie, care, trecută prin fiorul înfricoșător, culminează în bucurie.

Spectacolul debutează cu un dialog provocator, comic, între Frații Grimm, Wilhelm și Jakob, personalizați prin contrastări de abordare a poveștii și prin

înfățișările date de Boris Gaza și, respectiv, Simona Vintilă. Cadrul scenografic al Getei Medinski configurează selectiv scene cu Oglinda, pădurea și Casa piticilor. În decorul sugestiv, mai mult simbolic, fantasticul este dirijat spre firesc, real. Așa încât, Albă ca Zăpada se arată, în întruchiparea Danielei Török, ca o fată naivă, chiar inconștientă de frumusețea ei, exprimându-și sentimentele în cântec, cucerind prietenia animalelor și a piticilor, ca și iubirea prințului prin naturalețea ei și nu prin fascinația apariției. Răutatea Reginei e evidentă în dialogul cu Oglinda și în fapte, interprete ei, Dana Borteanu, contrapunându-se și solistic celorlalți. Piticii sunt un grup haios nu doar prin confirmarea porecelor în felul de a se comporta, dar și prin dimensiunile fizice, spărgând uniformitatea, unii depășind-o la înălțime pe Albă ca Zăpada. În scenele lor impun ritmul și ludicul, dau vivacitate spectacolului. Sigur că animalele, în definirea lor, sunt glasul și urechea pădurii, iar Prințul, Horia Săvescu, mirele, este biruitorul binelui asupra răului. El impune, de fapt, intervenția benefică a fantasticului în real, prin aducerea Albei ca Zăpada la viață și iubire biruitoare asupra urii. Ideea e bine „țesută” pe firul poveștii în final. Încă o dovadă, nu-ni așa, că spectacolul se adresează copiilor de toate vârstele.

Teatrul German de Stat din Timișoara – Albă ca Zăpada și cei șapte pitici (*Schneewittchen und die sieben Zwerge*), un spectacol de Simona Vintilă. Regia: Simona Vintilă. Scenografia: Geta Medinski. Muzica: Ilie Stepan. Coregrafia: Helen Ganser. Textele cântecelor: Dana Borteanu. Dramaturgie: Alina Mazilu. Light-Design: Nosz Botond. Cu: Boris Gaza (*Wilhelm Grimm*), Simona Vintilă (*Jakob Grimm*), Dana Borteanu (*Regina*), Radu Miodrag Vulpe (*Oglinda*), Daniel Ghidel (*Vânătorul*), Daniela Török (*Albă ca Zăpada*), Horia Săvescu (*Prințul*), Gabriela Kereszturi (*Iepurele*), Ciprian Lungu (*Ursul*), Ina Ionescu (*Ariciul*), Ramona Olasz (*Înțeleptul*), Iosif Csorba (*Happy*), Tatiana Sessler (*Hapciu*), Isolde Cobeț (*Morocănosul*), Andrea Nistor (*Rușinosul*), Alex Halka (*Somnorosul*), Olga Török (*Mutulică*). Premiera: 2 martie 2008.

Ion PARHON

„Colonelul și păsările”, în prezența autorului

Înființat pe suportul (deși, mai aproape de adevăr ar fi fost „scheletul” aceluia Teatru de revistă, bine cunoscut cu decenii în urmă), foarte tânărul Teatru Municipal din Deva, condus de actorul Nicodim Ungureanu, a reușit să adune în repertoriu, după un an de activitate, câteva spectacole primite cu satisfacție de publicul local și de... Primărie (unde se află pâinea și cuțitul!), ca *Poiana boilor*, după Cehov, *Opera de trei parale*, după Bertolt Brecht, *Dineu cu proști* de Francis Veber, *Concert de iarnă*, *Ivan Turbincă*, după Ion Creangă, iar acum, o nouă versiune cu piesa *Colonelul și păsările* de Hristo Boicev. Convulsiile locale și schimbările belicoase de „amabilități” ce au marcat, nu demult, atmosfera locală în jurul conducerii instituției au încetat, iar aceasta, după cum am înțeles la premiera spectacolului, se bucură și de sprijinul domnului Mircea Muntean, tânărul și ambițiosul primar al municipiului. Dacă seara aceea de premieră și-a apropiat, însă, meritele unui veritabil eveniment, faptul ține, neîndoienic, de participarea autorului, dramaturgul bulgar Hristo Boicev, la spectacolul cu *Colonelul și păsările*, și de evoluția remarcabilă a valorosului actor craiovean Valer Dellakeza în rolul principal, de